

N:o 21.

Ank. till Riksd. kansli den 4 april 1895, kl. 6 e. m.

Andra Kammarens fjerde tillfälliga utskotts utlåtande n:o 7, i anledning af erhållen återremiss å utlåtandet n:o 3 angående väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om omarbetning af resereglementet i syfte att åstadkomma större sparsamhet med statens medel.

Sedan herr *K. E. Holmgren* uti en till utskottet hänvisad motion, n:o 60, föreslagit, att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t måtte anhålla om omarbetning af resereglementet i sparsamhetens syfte, hvarvid särskildt påyrkats besparingar i åtskilliga speciella af motionären åberopade hänseenden, samt utskottet i utlåtandet n:o 3 hemställt, att Andra Kammaren måtte för sin del besluta, att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t ville begära omarbetning utaf gällande resereglemente af den 11 februari 1881 i syfte att, särskildt hvad afsåge resekostnadsersättningarna, större sparsamhet med statens medel måtte åstadkommas, så har Andra Kammaren vid föredragning af detta utlåtande den 6 sistlidne mars återförvisat ärendet till utskottet för förnyad behandling.

Uti sitt förra utlåtande angaf utskottet såsom sin mening, att resekostnadsersättning under inga omständigheter borde utgå med högre belopp än som motsvarade den verkliga resekostnaden, samt förordade i öfverensstämmelse dermed, att i resereglementet måtte införas föreskrifter derutinnan: att resekostnaderna, i stället för att, såsom nu är fallet, vara fixerade, be-

stämdes att för hvarje särskild klass af förrättningsmän utgå *högst* med lega för ett visst hästantal samt *högst* med afgift för vissa platser på ångfartyg eller å jernväg; att, likasom det nu är ansedt såsom tjenstefel, om förrättningsman i reseräkning upptager godtgörelse för ett med högre kostnad för- enadt befordringssätt än det af honom under resan använda, det jemväl skulle såsom tjenstefel betraktas, om någon debiterade staten för högre skjuts- och åkdonslega, biljettpris, transportkostnad m. m., än han sjelf utgifvit, eller, vid begagnande af egna hästar och åkdon, för högre skjuts- och åkdons- lega, än som af använda hästantalet och åkdonets beskaffenhet betingades; och förklarade utskottet tillika, att, om dylika föreskrifter komme att i rese- reglementet inflyta, det ville synas utskottet, som om de af motionären för- ordade särskilda föreskrifter, huru beaktansvärda de eljest i allmänhet kunde vara, ej skulle blifva erforderliga.

Vid ärendets behandling inom kammaren gjorde sig den uppfattning i all- mänhet gällande, att det utaf utskottet förordade tillvägagående för åstadkom- mande af besparingar uti ifrågavarande hänseende väl kunde medgifvas vara det riktigaste från teoretisk synpunkt sedt, men att det deremot af praktiska skäl vore mindre lämpligt såsom medförande svårigheter vid tillämpningen och vid reseräkningarnas kontrollering, samt att man för den skull hellre borde söka att vinna besparingar genom speciella ändringar och jemkningar uti resereglementets stadganden.

Utskottet, som, efter tagen del af hvad sålunda inom kammaren i detta ärende förekommit, å nyo behandlat detsamma, har dervid ej kunnat frångå sin uppfattning derutinnan, att de utaf utskottet angifna grunder för re- glementets omarbetande skulle vara ej allenast teoretiskt rigtiga, utan jem- väl praktiskt utförbara och mest verksamma för befrämjande af sparsamhet med statens medel; men som det visat sig, att icke inom kammaren några allmännare sympatier förefinnas för resereglementets reformerande i denna rigtning, har utskottet ansett sig böra ingå i detaljerad pröfning af de utaf motionären föreslagna speciella ändringar uti resereglementets föreskrifter i akt och mening att söka få utrönt, i hvad mån det kan låta sig göra att med tillbörlig hänsyn jemväl till vederbörande förrättningsmäns välförstådda intressen minska statsverkets utgifter uti ifrågavarande hänseende; och får

utskottet i sådant afseende rörande de olika punkterna i motionärens förslag anföras:

1) att utskottet i likhet med motionären anser, att beträffande 1:sta och 2:dra reseklasserna skjutslegan, som numera utgår för 3 hästar, skäligan bör kunna bestämmas att utgå för 2 hästar;

2) att, ehuru utskottet icke anser sig kunna i allo förorda hvad motionären föreslagit derom, att den vid resa med ångfartyg åt de tre första reseklasserna nu tillerkända afgift för dubbel hyttplats eller, när hytt ej förekommer, salongsplats, bör utbytas mot ersättning för en hyttplats eller, när hytt ej förekommer, salongsplats, utskottet dock håller före, att beträffande tredje reseklassen en dylik reducering i afgiftsberäkningen med fog torde böra ega rum;

3) att motionärens förslag derom, »att vid resa med jernväg för reseklasserna 1—3 afgift för 1:sta klassens kupé ej får beräknas, utom i det fall, då sådan kupé verkligen förefinnes», icke torde kunna i hela dess utsträckning antagas på grund af omöjligheten att derutinnan åstadkomma kontroll, men att gifvetvis ersättning för afgift i första klassens vagn aldrig bör ifrågakomma att utgå beträffande sådana jernvägslinier, för hvilka biljettpris i dylik vagnsklass ej i tidtabellerna finnes angifvet;

4) att, då de i resereglementet bestämda dagtraktamentena icke i allmänhet synas vara otillbörligt höga, utskottet anser fullgiltiga skäl icke förefinnas för bifall till motionärens förslag om sänkning af första, andra och tredje reseklassernas dagtraktamenten från nu bestämda 15, 12 och 10 kronor till respektive 12, 10 och 8 kronor;

5) att rätten till ersättning för transport af reseffekter, hvilken föranledt till ofta och med skäl öfverklagade missbruk samt onaturligt dryga utgifter för statsverket, torde böra helt och hållet ur resereglementet utgå, i all synnerhet som med dagtraktamentenas bibehållande desamma i de allra flesta fall lära vara tillräckliga för täckande af förrättningsmännens utgifter uti ifrågavarande hänseenden, men att deremot någon rubbning ej bör ifrågasättas i den vissa klasser af embets- och tjänstemän tillkommande rätt att i enlighet med gällande taxa erhålla godtgörelse för transport på ångfartyg eller jernväg af åkdon, som medföras för begagnande under resans fortsättning;

6) att en sänkning af åkdonslegan enligt motionärens förslag från 1 krona till 80 öre milen för 1:sta och 2:dra klasserna samt från 60 öre till 50 öre milen för 3:dje och 4:de klasserna utan olägenhet torde kunna ega rum, men att deremot

7) hvad motionären påyrkat derutinnan, att i alla tillämpliga fall resekostnadsersättningen måtte beräknas efter tur- och returbiljett eller rundresebiljett, icke, med hänsyn till omöjligheten i afseende på kontrollen, lärrer kunna tillstyrkas.

Då af det sålunda anförda framgår, att enligt utskottets förmenande besparingar med afseende å de från statsverket utgående resekostnadsersättningarna, om än i mindre omfattning än utskottet med sitt förra förslag åsyftat, kunna på ofvan angifna sätt vinnas, får utskottet i hufvudsak fullfölja sin i ärendet tillförene gjorda hemställan och föreslå,

att Andra Kammaren måtte för sin del besluta, att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t begär omarbetning utaf gällande resereglemente af den 11 februari 1881 i syfte att, hvad afser resekostnadsersättningarna, större sparsamhet med statens medel måtte åstadkommas.

Stockholm den 4 april 1895.

På utskottets vägnar:

W. SKYTTE.

Reservationer:

af herr *E. J. Ekman*, som ansett, det utskottet bort hemställa:

att Andra Kammaren måtte för sin del besluta, att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t begär omarbetning utaf gällande resereglemente af den 11 februari 1881 i syfte att, hvad afser resekostnadsersättningarna, genom ändringar på sätt utskottet här ofvan angifvit åstadkomma större sparsamhet med statens medel; och

af herr *Å. H. Hammarskjöld* i fråga om viss del af motiveringen.